

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobkyně: **T. H. H.**, zastoupené JUDr. Zdeňkem Pánkem, advokátem se sídlem Děčín IV., Prokopa Holého 130/15, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 11. 6. 2003, č. j. 15 Az 8/2003 - 20,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou dne 4. 1. 2005 se žalobkyně jako stěžovatelka domáhá zrušení shora uvedeného rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 5. 6. 2002, č. j. OAM-6471/VL-10-P17-2001. Tímto rozhodnutím nebyl stěžovatelce udělen azyl podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen zákon o azylu) a současně bylo vysloveno, že se na ni nevztahuje překážka vycestování podle § 91 citovaného zákona. Rozsudek krajského soudu vycházel ze skutečnosti, že žalobkyně nenaplnila žádnou ze zákonných podmínek pro udělení azylu, a že rozhodnutí žalovaného bylo vydáno na základě dostatečně zjištěného skutečného stavu věci a bylo přesvědčivě odůvodněno.

Ze soudního spisu však vyplynulo, že stěžovatelka proti shora uvedenému rozsudku krajského soudu podala kasační stížnost již dne 16. 7. 2003. Nejvyšší správní soud pak rozsudkem ze dne 3. 11. 2004, č. j. 2 Azs 204/2004 - 38, její kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl. Tento rozsudek byl doručen zástupci stěžovatelky JUDr. P. P. dne 1. 12. 2004 a žalovanému dne 2. 12. 2004. Téhož dne také nabyl právní moci (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. soud usnesením odmítne návrh, jestliže o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

Jak je uvedeno výše o kasační stížnosti stěžovatelky směřující proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 11. 6. 2003, č. j. 15 Az 8/2003 - 20, bylo

již zdejší soudem rozhodnuto. Nejvyššímu správnímu soudu tak nezbylo, než její další kasační stížnost proti témuž rozsudku krajského soudu odmítnout [§ 46 odst. 1 písm. a), § 120 s. ř. s.], aniž se zabýval otázkou včasnosti této kasační stížnosti.

Vzhledem k tomu, že o této kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud neprodleně po jejím předložení, neřešil návrh na přiznání odkladného účinku.

Podle § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. října 2005

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu